

מ"ת 9413/06/15 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מומאן אבו עראר, סלימאן אבו עראר, כאיס אבו עראר

בית משפט השלום בבאר שבע

18 יוני 2015

מ"ת 9413-06-15 מדינת ישראל נ' אבו עראר(עציר) ואח'
9384-06-15

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המבקשים מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י עו"ד אנה קוסיצקי

נגד

המשיבים

1. מומאן אבו עראר (עציר)

ע"י עו"ד יהב

2. סלימאן אבו עראר (עציר)

ע"י עוה"ד בר ציון ואוזן

3. כאיס אבו עראר (עציר)

ע"י עו"ד דמרי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרים של המשיבים עד תום ההליכים נגדם וזאת על רקע כתב אישום המייחס להם עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות החזקת נשק ואיומים. ביום 14.06.15 קבעתי כי אין ראיות לכאורה ביחס לאישום הראשון ולמעצר אלו קלושות. לצד האמור לעיל קבעתי קיומן של ראיות לכאורה ביחס לאישום השני עם חולשת מה לגבי המשיב 2.

בסופו של דיון זה, עתרו באי כוח המשיבים להורות על שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר אחת בדירה בעיר באר-שבע. לחילופין, הוצעה חלופה בעניינו של המשיב 3 באשקלון. עוד להשלמת התמונה אציין כי אליבא באת כוח המשיב 2, בעניינו אין כלל מקום להורות על הטלתם של תנאים מגבילים וניתן להסתפק בתנאים שיבטיחו התייצבותו לדיון. מעמד זה, התייצבו המפקחים השונים ונחקרו על ידי בית המשפט.

עובר למתן החלטה זו, ולאחר שבית המשפט מסר לצדדים כי אין בידו לקבל היתכנותה של חלופה בה שלושה משיבים יחדיו ועוד בטרם בית משפט מסר החלטתו הוצגו לבית המשפט מסמכים נוספים וכן חלופת מעצר נוספת בעיר חורה.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ואת המפקחים לרבות אלו החדשים שהוצגו בפני מצאתי לנכון להורות על שחרורם של המשיבים. בטרם אתייחס לגופן של החלופות אקדים ואפרט מספר מילים ביחס למסוכנות הנשקפת מכל אחד מן המשיבים.

בשורה ארוכה של החלטות נקבע כלל ולפיו בהינתן קיומן של ראיות לכאורה, בעבירות שנעשו תוך שימוש בנשק קר או חם קמה עילת מעצר על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

ראו:

בש"פ 4135/08 דראושה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 18.5.08);

בש"פ 6802/07 אברהים כליל נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 27.8.07);

בש"פ 5046/05 בהא קאסם ואח' נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 23.6.05).

עוד נקבע כי בהעדר נסיבות מיוחדות, דינו של העושה שימוש בסכין כדי לפגוע באחר, הוא מעצר עד תום ההליכים ורק במקרים חריגים בית המשפט יעתר לשחרור בחלופה. ראו: בש"פ 876/08 נסים אבו הדואן ואח' נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 5.2.08). בש"פ 8534/07 שלום איבגי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 18.10.07); בש"פ 2181/94 איליה מיכאלי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 22.4.94);

על פי הנטען אין סכסוך קונקרטי בין המשיבים לבין המתלונן ואותה תקיפה לכאורית בוצעה כחלקת מסכסוך בין פלגים שונים מאותה משפחה ובהמשך לאירועי אלימות קודמים. בבש"פ 5886/10 אלטורי: התייחס בית המשפט לעבירות אלימות על רקע של סכסוך בין חמולות וקבע כי :

"נפסק לא אחת כי עברו הנורמטיבי של מי שמואשם בעבירות אלימות על רקע סכסוך בין משפחות כאמור אינו נתון בעל משקל רב, הואיל ומקור הסיכון מפני נאשם כזה אינו טמון בהיותו עבריין מועד, אלא נובע מן החשש שכתוצאה מן הסכסוך יבוצעו מעשי אלימות נוספים" (בש"פ 2324/08 ערבאס נ' מדינת ישראל (לא פורסם) - השופט דנציגר; ראו גם בש"פ 5295/07 מדינת ישראל נ' אבו שואח (לא פורסם)).

הגם כך, סבורני כי באופן עקרוני ניתן להורות על שחרורם של המשיבים. מסקנה זו אינה נובעת אך מתוך הוראות החוק אשר מחייבות בחינתה של חלופה גם בהינתן קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות חמורות. מסקנה זו מבוססת גם בהינתן גילם הצעיר של שלושת המשיבים וכן היותם נעדרים עבר פלילי (למעט הרשעה אחת בעבירת איומים בעניינו של המשיב 1).

עוד אציין כי באותו בש"פ בעניין אלטורי צין בית המפשט כי בעבירות אלימות הנעשות כחלק מסכסוך חמולות יש לתת הדעת לכך ש: " כי לעניין זה יש למצוא מענה בסוג החלופה ומיקומה, ואכן אין חולק כי לשאלת המיקום יש בהקשר זה משקל משמעותי (השוו בש"פ 6914/09 סהיבאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם); בש"פ 6593/05 בו מדיעם רשיד נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

עוד ביחס למאפייני התיק שבפני נקבע בפסיקה כי:

" העובדה שפעילות עבריינית מסוימת נקשרת לסכסוך משפחות, או לריב חמולות, מחייבת כמובן בחינה של כל רוחב היריעה - אך גם אין הנאשמים באירוע קונקרטי (להם כמובן עדיין עומדת חזקת החפות) יכולים להיות "בני ערובה" של הסכסוך הכולל, ומצוות המחוקק היא לבחון את האפשרות לאיין את מסוכנותם שלהם".

נתון נוסף עליו אתן את הדעת בטרם אתייחס לחלופות הקונקרטיות אולם רלבנטי לתיק שבפני נוגע לעריכתה של "סולחה" אשר יש בה ולו ברמה הכללית להוריד את רף המתיחות והסיכון להתלקחות אירוע אלים נוסף בעתיד.

בבש"פ 9538/09 עומרי זאיר:

"אף שאין בתהליך של סולחה משום תחליף להליך הפלילי, אין להתעלם מתהליך זה שהוא אמצעי נוסף ליישוב סכסוכים בדרכי שלום מחוץ לכותלי בית המשפט. בהקשר דנן ככל שאכן ישתכלל הסכם הסולחה ניתן לראות גם בכך כגורם העשוי להפחית ממסוכנותו של נאשם (ראה בש"פ 8041/06 מרזוק ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 31.10.06); בש"פ 9987/08 אבו טהה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 9.12.08) להלן: עניין אבו טהה); רון שפירא "הגיעה העת לסולחה" הפרקליט מח (תשס"ו 433)). וכן ר' בש"פ 6194/10 אבו סבית:

בשלב זה, אתייחס לעתירת ב"כ המשיב 2 ולפיה אין מקום כלל להורות על הטלתם של תנאים מגבילים. טענה זו אין בידי לקבל. ככל שהדבר נוגע למעשים המיוחסים למשיב 2 הרי שגם אם זה לא

ביצעה בפועל את אותן דקירות לכאוריות הלא נושא באחריות משפטית למעשיהם של משיבים 1 ו-3.

יתרה מכך, נוכחותו במקום אינה נוכחות פסיבית אלא על פי טענתו של המתלונן, זה אחז בחפץ הנחזה להיות נשק בשעה שהמשיב 3 דקר אותו. מעשים אלו מלמדים על מסוכנות ברורה ועל פני הדברים. יצוין כי היות הקורבן דודו של המשיב לא הייתה בה כדי למנוע אותו מליטול לכאורה חלק באותו מעשה. אכן בית מפשט קבע חולשת מה, אך כשמה כן היא חולשה מה שאינה בעוצמה גבוהה ואף לא ברף הבינוני ונובעת בעיקרה מטענת אמו כי היה עמה. חולשה זו אינה מגיעה לכדי חולשה אשר יש בה על פי הפסיקה כדי להצדיק הימנעות מהטלתם של תנאים מגבילים כפי עתירת באת כוחו.

לגוף החלופה, תחילה הוצע כי שלושת המשיבים ישהו יחדיו בדירה בעיר באר-שבע בפיקוח בני משפחה שונים שנבחנו על ידי בית המשפט. עצם קיומה של החלופה בעיר באר שבע מהווה נתון חשוב במסקנה הנוגעת לשחרורם של המשיבים שכן יש בה הריחוק הגיאוגרפי המתבקש בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה. כך גם היותה בכתובת קונקרטית וזאת במאובחן מכתובת בפזורה מסייעת אף היא באפשרות הפיקוח.

לצד האמור לעיל, סבורני כי אין מקום ואין זה נכון להורות על שחרורם של שלושת המשיבים לאותה חלופה. עצם היותם של המשיבים בחלופה, הנובעת ממסוכנות הנלמדת ממעשיהם. הימצאותם של שלושת המשיבים יחדיו יש בה גורם מגביר מסוכנות אך לא רק. המצאות שלושת המשיבים יחדיו מחייבת רמת פיקוח גבוהה משמעותי מאשר הימצאותם של מפוקח אחד במקום. כידוע משימת הפיקוח אינה דבר של מה בכך ודורשת תשומות רבות ולאורך זמן דבר המקבל משנה תוקף במתווה המוצע על ידי ההגנה. יתרה מכך, בעוד שבפיקוח "אחד על אחד" ישנו קשר ברור בין מידת ההכרות והסמכות של המפקח הקונקרטי מול המפוקח, הדברים מתקשים שעה שמדובר במפקחים שאמורים לשמש גורם סמכותי ומציג גבולות ראוי, ביחס לכל אחד משלושת המשיבים.

שמעתי את המפקחים המוצעים ואציין כי ככל שהדבר נוגע לחלופה בעיר אשקלון אין בידי לאשר אותה. לבית המשפט לא ברור מה זו אותה דירה שבה אמור להימצא המשיב. בכך לא היה די אלמלא העובדה, שהמפקח עצמו לא הותיר רושם כזה שיוכל לשמש גורם סמכותי מציג גבולות עבור המשיב. המדובר במי שקרוב בגילו לזה של המשיב עליו אמור לפקח. הלה טוען כי המשיב כלל לא היה מעורב במיוחס לו והגדיל לעשות שעה שציין שבעת האירוע היה אצלו. לשון אחר, הלה משמש כעד אליבי עבור המשיב והדברים מדברים בעד עצמם. בשל כל אלה, פסלתי את החלופה המוצעת.

אשר לחלופה החדשה אשר הוצגה עובר למתן החלטה זו מצאתי כי יש בה בנסיבותיו של תיק זה כדי לשמש חלופה ראויה. ראשית, גם אם אין מדובר בהרחקה משמעותית בעיר באר שבע עדיין יש בה כדי להוציא את המשיבים 1-3 מהישוב ערערה בנגב מרחק קילומטרים. לא רק עצם הריחוק הגיאוגרפי אלא הריחוק מסביבתו הטבעית וממוקד הסכסוך נלקח בחשבון.

אשר למפקחים המוצעים, הרי שאלו מורכבים מאביו של המשיב 1 יחד עם מר עקל אבו ערר. התרשמות בית משפט הינה כי מדובר במפקחים נורמטיביים גדולים בגיל מן המשיבים. מדובר במפקחים שמודעים למעשים המיוחסים למשיבים 1 ו-3. אלו מודעים לחובת הפיקוח וחובת הדיווח. מר עקל אבו ערר הינו מי שזה עתה סיים לימודי רפואי וברי כי לא הסתבך בהימנעות מדיווח וייסכן את לימודיו. הלה מכיר את המשיבים וזאת בניגוד לנטען. כך גם פני הדברים ביחס לאביו של המשיב 1 שהתייצב בפני בדיון הקודם. מדובר במי שהותיר רושם שיוכל לשמש גורם סמכותי ושבנו יישמע לו. לפיכך יש להוסיף ערבויות כספיות משמעותיות לצד איזוק אלקטרוני. המדובר בחלופה אשר כמכלול יש בה כדי לצמצם המסוכנות. לכל אלה אוסיף את גילם הצעיר של המשיבים, משמעות מעצרם ומספר השבועות היותו גורם מרתיע והעדרו של עבר פלילי (למעט אותה עבירת איומים בעניינו של המשיב 1).

אשר לחלופה בעיר באר שבע וכפי שצוין לעיל, הרי הריחוק הגיאוגרפי יש בו כדי להפוך אותה למתאימה. אשר למפקחים המוצעים מצאתי את אביו של המשיב 2 כמפקח מתאים. המדובר במפקח נורמטיבי המודע לחובת הפיקוח וכך גם לחובת הדיווח על כל הפרה. לא מצאתי לאשר את המפקח אחמד אבו ערר כאשר זה לא הותיר רושם כמי

שיוכל לשמש גורם סמכותי עבור המשיב. הלה לא יודע דבר ביחס למעורבותם של השניים האחרים. ספק האם יוכל לשמש גורם סמכותי מציב גבולות. זה עובד עבודה קבועה כשנתיים במפעלי ים המלח. כשנשאל הכיצד יוכל לעזוב את העבודה טען שבכוונתו לקחת חופש. כידוע, את טיבה של החלופה יש לבחון גם בשים לב ליכולתה לסכון לאורך זמן. ספק האם המפקח הנ"ל יקבל חופשה מעבודה ואם כן האם זו תוכל להיות לאורך חודשים.

לצד האמור לעיל, עובר למתן החלטה זו התייצב מפקח נוסף, אנואר אבו ערר ובעניינו מצאתי לקבוע כי יוכל לשמש כמפקח ראוי. המדובר גם כן במפקח גדול בגיל מהמשיב 2, זהו דודו, אשר הותיר רושם שיוכל להציב לו גבולות. זה שימש בעבר כמפקח עפ"י הנטען ביצע משימה זו ללא כל הפרות. החלופה בבאר שבע תלויה אף היא באיזוק אלקטרוני וכמכלול יש בה לצמצם את המסוכנות.

סוף דבר לאור האמור לעיל, הנני מורה על שחרורו של המשיב 2 בתנאים הבאים:

- א. מעצר בית מלא בכתובת קרן היסוד 11/9 באר שבע
- ב. המשיב יהיה בפיקוח מלא ותמידי ולסירוגין של המפקחים הבאים:
אבו ערר פריד ת.ז. 29164423 טלפון 050-2501642 או אנואר אבו ערר ת.ז. 066594631 טלפון נייד 053-3031178.
- ג. איזוק אלקטרוני אשר יהווה תנאי לשחרור.
- ד. הפקדה בסך 9,000 ₪.
- ה. ערבות צד ג' של כל אחד מן המפקחים בגובה 15,000 ₪.
- ו. איסור יצירת קשר במישרין או בעקיפין עם המתלונן.

לאור האמור לעיל, מורה על שחרורם של המשיבים 1 ו-3 בתנאים הבאים.

- א. מעצר בית מלא בכתובת חורה שכונה 3 בית 1.
- ב. המשיב יהיה בפיקוח מלא ותמידי ולסירוגין של המפקחים הבאים:
 1. אבו ערר גדוע ת.ז. 035177690 טלפון 053-4247524.
 2. אבו ערר עקל ת.ז. 301903704 טלפון 054-3673792.
- ג. איזוק אלקטרוני אשר יהווה תנאי לשחרור.
- ד. הפקדה בסך 9,000 ₪ כל אחד.

ה. ערבות צד ג' של כל אחד מן המפקחים בגובה 15,000 ₪.

ו. איסור יצירת קשר במישרין או בעקיפין עם המתלונן.

זכות ערר כחוק.

**ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ה,
18/06/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט**

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

תנאי לשחרור יהווה הפקדה ע"ס 6,000 ₪. ניתנת ארכה של 10 ימים להפקדת יתרת הסכום. יובהר כי במידה ויתרת הסכום לא תופקד הדבר יהווה הפרת תנאי השחרור וניתן יהיה להורות על מעצרו של המשיב 1.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ה, 18/06/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

הוקלד ע"י חיה דמרי